

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5537/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керекз, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Павле Веселиновић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3526/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3526/24 од 16.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3526/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10583/23 од 14.11.2024. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.288.618,24 динара са законском затезном каматом почев од 14.11.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 303.841,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у 64/173 дела на парцели број .. КО Ветерник, која се води код РГЗ СКН Нови Сад 1, површине 173м², те је тужилац дужан трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3526/24 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка тако што су досуђени трошкови парничног поступка снижени на износ од 270.091,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон) - ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите у овој парници је исплата накнаде за земљиште које је у јавној књизи уписано као својина тужиоца, а фактички приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина – улица ..., у чији састав је ушло у утврђеној површини од 64м², чиме је тужилац као власник депоседован и лишен права својине, без спроведеног законом прописаног поступка експропријације и поступка одређивања накнаде. Побийана одлука којом је тужбени захтев усвојен донета је применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Из тих разлога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Тужени у ревизији оспорава утврђено чињенично стање и оцену изведених доказа, а то није разлог због ког је дозвољена посебна ревизија, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужилац је поднео 07.12.2023. године, а вредност предмета спора је 1.288,618.24 динара, што према средњем курсу НБС за 1 евро на дан подношења износи динарску противвредност 10.997,08 евра.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић